

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE**

08 iulie 2020

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:

președinte
judecători

**Diaconu Iurie
Catan Liliana
Ghervas Maria**

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de Circumscripție Cahul, Tomița Mihail, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 23 ianuarie 2020, în cauza penală privindu-i pe

GARIZAN Leonid Xxxxxx, născut la xx xxxxxx
xxxx, originar și domiciliat în s. Xxxxxxx, str.
XXXXXXXXXX xx, r-nul XXXXXXXXXXXX;

DIMOV Dmitri Xxxxxxx, născută la xx xxxxxxxx
xxxxx; originar din or. Xxxxxxxx, domiciliat în s.
XXXXXXX, str. XXXXXX xxx, r-nul XXXXXXXXXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 31.01.2012 – 24.12.2012;

Instanța de apel: 16.01.2013 – 29.06.2015;

12.04.2016 – 13.06.2018;

28.03.2019 – 23.01.2020;

Instanța de recurs: 28.09.2015 – 16.02.2016;

22.10.2018 – 05.02.2019;

28.05.2020 – 08.07.2020.

C O N S T A T Ă:

1. Prin sentința Judecătorei Ceadâr-Lunga din 24 decembrie 2012, Garizan Leonid a fost condamnat în baza art. 27, 190 alin. (2) lit. d) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale, echivalentul a 10 000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcția de colaborator de poliție în MAI al RM pe un termen de 2 ani.

Dimov Dmitri a fost achitat de sub învinuirea comiterii infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, din motivul lipsei în acțiunile acestuia a elementelor constitutive ale infracțiunii.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Garizan Leonid, fiind numit prin ordinul Ministrului afacerilor interne al RM nr. 136 EF din 21 mai 2010, în funcția de ofițer sectorist operativ al postului de poliție s. Copceac, CPR Ceadâr-Lunga, având titlul special-locotenent de poliție, activând în funcția indicată și fiind persoană oficială, împuternicit în conformitate cu art. 12, 13 din Legea nr. 416 din 18.12.1990 „Cu privire la poliție”, ordinul MAI RM nr. 200 din 10.06.2004, precum și atribuțiile sale de funcție în instituția de stat, cu anumite drepturi și obligații de efectuare a atribuțiilor autorității publice în perioada iunie 2010 - decembrie 2011, urmărind intenția de obținere ilegală de la locuitorul s. Copceac, r-nul Ceadâr-Lunga, Codjebaș Leonid a bunurilor sub formă de bani prin înșelăciune, folosindu-se de situația sa de serviciu, de multe ori chemându-l în biroul său de serviciu, precum și întâlnindu-se cu acesta în alte locuri din s. Copceac, exprimând în adresa ultimului afirmația privind existența bănuielilor privind faptul că, Codjebaș Leonid este implicat la sustragerea bunurilor de la alți locuitori ai s. Copceac, cu toate acestea creând aparența de existența la el a împuternicirilor și temeiurilor de a-l reține pe Codjebaș Leonid pentru comiterea infracțiunilor, solicita de la acesta mijloace bănești în sumă de 1 000 dolari SUA, pentru neefectuarea acțiunilor indicate, precum și posibilității, după obținerea banilor de la el, de soluționare a chestiunii date în beneficiul lui Codjebaș Leonid.

Tot el, la data de 22 decembrie 2011, aproximativ în perioada orelor 11.00 - 12.00, aflându-se în s. Copceac, s-a întâlnit cu cet. Codjebaș Leonid unde amândoi au intrat în încăperea de serviciu al postului de poliție din s. Copceac, situat pe adresa: UTA Găgăuzia, s. Copceac, str. Lenin 93, unde prin înșelăciune, a obținut de la Codjebaș Leonid bani în sumă de 1 000 dolari SUA, care conform cursului valutar al BNM la data comiterii faptei constituiau suma de 11 778 lei, însă nu a reușit să se folosească de acești banii, deoarece a fost reținut de colaboratorii CCCEC.

Acțiunile inculpatului Garizan Leonid au fost reîncadrate din prevederile art. 190 alin. (2) lit. b), d) Cod penal în cele ale art. 27-190 alin. (2) lit. d) Cod penal.

De către organul de urmărire penală Dimov Dmitri *a fost învinuit* de faptul, că fiind numit prin ordinul ministrului MAI nr. 287 EF din 30.09.2005, în funcție de ofițer principal operativ de sector al postului de poliție (șef de post) din s. Copceac, CPR Ceadâr-Lunga, deținând gradul special de căpitan de poliție, activând în funcția indicată și fiind persoană cu funcție de răspundere, împuternicită în conformitate cu art. 12, 13 din Legea nr. 416 din 18.12.1990 „Cu privire la poliție”, ordinul MAI al RM nr. 200 din 10.06.2004, precum și obligațiile sale funcționale în instituția de stat, cu anumite drepturi și obligații pentru exercitarea funcțiilor de putere publică, în perioada din iunie 2010 până în decembrie 2011, acționând în comun și prin înțelegere prealabilă cu ofițerul operativ de sector al postului de poliție s. Copceac,

CPR Ceadâr-Lunga, locotenentul de poliție Garizan Leonid, care se subordonează conform relațiilor de serviciu, urmărind intenția de a primi ilegal bani de la locuitorul s. Copceac, r-nul Ceadâr-Lunga, Codjebaș Leonid, prin înșelăciune, folosindu-se de situația de serviciu, în mod repetat invitându-l în biroul său de serviciu, precum și întâlnindu-se cu acesta în alte locuri ale s. Copceac, expunând în adresa ultimului suspiciuni privind participarea lui Codjebaș Leonid la săvârșirea sustragerii bunurilor de la locuitorii s. Copceac, totodată creând aparența că chipurile ei au careva împuterniciri și temeieri de a-l reține pe Codjebaș Leonid pentru săvârșirea infracțiunilor, au cerut de la ultimul mijloace bănești în mărime de 1 000 dolari SUA, sub pretextul că o să îndeplinească acțiunile indicate, precum și posibilitatea, după primirea de către ei a banilor, de a soluționa chestiunea dată în folosul lui Codjebaș Leonid. Realizând împreună cu Garizan Leonid intenția comună criminală, la 22 decembrie 2011, în perioada orelor 11.00 – 12.00, aflându-se în s. Copceac, Garizan Leonid s-a întâlnit cu cet. Codjebaș Leonid și ambii trecând în încăperea de serviciu a postului de poliție al s. Copceac, situat pe adresa UTA Găgăuzia, s. Copceac str. Lenin, 93, aflând că, Codjebaș Leonid a adus banii, l-a sunat pe telefonul mobil pe Dimov Dmitri.

În timpul discuției telefonice cu Garizan Leonid, primind informația despre faptul că Codjebaș Leonid a adus banii, Dimov Dmitri conștientizând caracterul criminal al acțiunilor sale, în scopul atingerii intenției lor comune și criminale, a dat acordul și i-a dat indicație lui Garizan Leonid să primească de la Codjebaș Leonid banii care nu le aparțin, pe care ei urmau să-i împartă între ei.

După discuția telefonică, Garizan Leonid, acționând conform rolului, care i-a fost atribuit în înțelegerea lor prealabilă, îndreptată spre primirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune, a primit de la Codjebaș Leonid banii în sumă de 1 000 dolari SUA, care conform cursului BNM la data săvârșirii faptei constituiau suma de 11 778 lei, prin urmare având intenția să împartă mijloacele bănești obținute între ei.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către:

3.1. Acuzatorul de stat, care a solicitat casarea parțială a acesteia în partea achitării inculpatului Dimov Dmitri și reîncadrării acțiunilor inculpatului Garizan Leonid, neaplicării față de Garizan Leonid a pedepsei complimentare și pronunțarea unei noi hotărâri, de condamnare a lui Garizan Leonid și Dimov Dmitri în baza art. 190 alin. (2) lit. b), d) Cod penal. Retragera de la inculpatul Garizan Leonid în conformitate cu art. 66 Cod penal, a gradului special de locotenent de poliție.

Lui Dimov Dmitri să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 750 unități convenționale, cu privarea dreptului de a ocupa funcții publice pe termen de 2 ani și 6 luni. În conformitate cu art. 88 alin. (5) Cod penal, ținând cont de aflarea lui Dimov Dmitri în arest preventiv și arest la domiciliu, a-i stabili

pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 550 unități convenționale, adică 11 000 lei.

În motivarea apelului, acuzatorul de stat a invocat, că:

- vinovăția inculpatului Dimov D. în comiterea infracțiunii incriminate acestuia, și-a găsit confirmarea în ședința de judecată, fiind dovedită prin cumulul de probe prezentat instanței de judecată;

- inculpații Garizan L. și Dimov D., nu și-au recunoscut vinovăția în baza învinuirii noi înaintate, și folosindu-se de dreptul lor au refuzat să facă declarații. Menționează procurorul că partea acuzării, a înaintat un demers privind darea citirii în cadrul examinării cauzei, a declarațiilor inculpatului Garizan L., de la etapa urmăririi penale în prezența avocatului și a judecătorului de instrucție. Totodată, în opinia acuzării, cu încălcarea art. 368 din Cod de procedură penală, instanța de judecată a refuzat să dispună darea citirii acestor declarații, fapt care a complicat într-o măsură oarecare sarcina acuzării, inclusiv și în descoperirea cât mai obiectivă a adevărului în instanța de judecată;

- acuzarea a înaintat un demers prin care a solicitat să fie date citirii declarațiilor martorului Codjebaș L., ținând cont de faptul că, la etapa urmăririi penale a avut loc confruntarea între el și învinuitul Dmitri D., însă instanța de judecată, încălcând prevederile art. 371 Cod de procedură penală, a respins demersul;

- prima instanță analizând probele, urma să țină cont de faptul că, dovedirea cu ajutorul unor probe indirecte trebuie să corespundă următoarelor condiții: - probă indirectă poate fi numai acel fapt stabilit cu certitudine; - circumstanța de fapt reprezintă o probă indirectă pe cauză, în cazul dacă a fost stabilită legătura acesteia cu circumstanțele cercetate și forma acestei legături; - pe cauză trebuie să fie administrate toate probele indirecte accesibile pentru cercetare, ele trebuie să fie cercetate în mod complet și multilateral; - importanța fiecărei probe indirecte urmează a fi apreciată în legătură cu toate probele administrate pe cauză din punct de vedere, în ce măsură ele se confirmă una pe alta sau din contra, contravin una alteia; - probele indirecte duc la concluzia privind vinovăția învinuitului, dacă din ansamblul lor reiese o concluzie unică și incontestabilă privind dovedirea învinuirii.

- instanța de judecată la folosirea probelor directe urma să se convingă de veridicitatea acestora, deoarece importanța datelor obținute pentru constatarea obiectului probațiunii aici este evidentă. Pentru stabilirea veridicității probelor fiecare dintre ele urmează a fi examinată în ansamblu cu toate probele, inclusiv și cele indirecte;

- cu toate că inculpații nu au recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate, vinovăția lor în săvârșirea faptei ce li se incriminează, se dovedește prin probele administrate pe cauză, și anume prin declarațiile martorilor, materialele

măsurilor operative și acțiunilor procedurale, efectuate de către colaboratorii CCCEC, rapoartele de expertiză criminalistică efectuate pe cauză, și anume: Astfel, în cadrul anchetei judiciare au fost audiați doar doi martori - aceștia sunt Malacilî Stepan și Codjebaș Ivan. Din motivul că la audiere în ședința de judecată, acești martori au dat alte declarații, care diferă de declarațiile date la etapa urmăririi penale, acuzarea a dat citirii la declarațiile lor, de la urmărirea penală, iar prima instanță în partea descriptivă a sentinței întemeiat s-a referit la declarațiile acestor martori, date la etapa urmăririi penale. Plângerea lui Codjebaș L. din 19.12.2011 (f.d. 5), în care el indică, că solicită tragerea la răspundere penală a colaboratorilor de poliție Garizan L. și Dimov D., care extorcă de la el banii în mărime de 1000 dolari SUA, pentru neînregistrarea materialului în privința lui, în urma căruia el poate fi tras la răspundere pentru furtul bovinelor. De asemenea, ei au extorcat de la el banii, pentru a nu fi identificată persoana, care a sustras de la locuitorii s. Copceac în baza cererii înregistrate anterior. Colaboratorii de poliție i-au comunicat, că dacă el va refuza să le transmită suma extorcată, ei vor falsifica probele și îl vor trage la răspundere penală pentru infracțiunile, pe care el nu le-a săvârșit. După adresarea lui Codjebaș L. cu plângerea la CCCEC, colaboratorii acestui organ, în conformitate cu cerințele Codului de procedură penală și Legii „Privind activitatea operativă de investigații”, au efectuat un complex de acțiuni procedurale necesare și de măsuri operative, orientate spre verificarea și fixarea existenței acțiunilor criminale din partea colaboratorilor de poliție Garizan L. și Dimov D.;

- de la Codjebaș L., a fost ridicată înregistrarea audio a discuției, care a avut loc între el și colaboratorul de poliție Dimov D. la 16.12.2011, din conținutul căreia rezultă, că ultimul a cerut de la Codjebaș L. mijloacele bănești în valută străină (vol. I, f. d. 19-20). Această înregistrare a fost audiată în ședința de judecată. În partea motivată a sentinței, instanța de judecată a indicat că „din înregistrarea audio, cercetată în instanța de judecată, și anume compact disc „maxell” „CD-R, 700 mb/80 up to 52x compact disc recordabile”, care conține înregistrarea audio a discuției din 16.11.2011, chipurile dintre Codjebaș L. și Dimov D., nu reiese că, Dimov D. a cerut de la Codjebaș L. mijloacele bănești în mărime de 1 000 dolari USA. Aceste fraze în genere lipsesc în înregistrarea audio”. Consideră procurorul că acest argument al instanței de judecată nu este obiectiv și nu corespunde conținutului discuției, care a fost ascultat în ședința de judecată cu participarea interpretului de limba găgăuză, întrucât, la 16.12.2011, discuția dintre Codjebaș și Dimov a avut loc în limba găgăuză. În cadrul ascultării înregistrării audio, necâtând la faptul că conținutul discuției se audia cu greu, deoarece înregistrarea a fost efectuată la telefonul mobil, totuși din traducerea efectuată din conținutul discuției se aude, că discuția are loc între Codjebaș L. și Dimov D., în cadrul căreia este

vorba inclusiv despre bani, unde Codjebaş L. spune, că el nu are de unde să ia banii și așteaptă ca aceștia să fie transferați din Turcia;

- la data de 21.12.2011, lui Codjebaş L. i-au fost oferite mijloacele tehnice speciale, precum și 10 bancnote de dolari SUA, cu valoarea a câte o sută de dolari fiecare, care au fost marcate cu o substanță luminiscentă specială. După efectuarea măsurii operative, tehnica specială cu care el era înzestrat, a fost ridicată de la Codjebaş L., iar înregistrarea video a fost vizionată (vol. 1 f.d. 42-47, 10-18). La 22.12.2011, în momentul de control al transiterii banilor de către Codjebaş L. către Garizan L., care a avut loc în încăperea postului de poliție al s. Copceac, raionul Ceadâr-Lunga, acest proces a fost fixat prin înregistrare audio cu utilizarea mijloacelor tehnice speciale. Efectuarea acestei acțiuni operative a fost autorizată de către judecătorul de instrucție al Judecătoriei Cahul (vol. 1 f. d. 53-55), iar rezultatele examinării înregistrării video, permit a conchide că, Garizan L. în momentul transiterii lui de către Codjebaş L. a banilor a conștientizat de cele întâmplate, a avut posibilitate de a-și da seama atât de acțiunile sale, cât și de acțiunile persoanei, care i-a transmis banii (adică Codjebaş L.) și în mod conștient a primit de la Codjebaş L. banii. În afară de acest fapt, din înregistrarea video rezultă că în momentul indicat, Garizan L. a dus o convorbire telefonică (vol. 1 f.d. 57-58);

- în cadrul întocmirii procesului-verbal de reținere a lui Garizan L., de la ultimul a fost ridicat un telefon mobil de model „ Philips Xenium ”, 1 imei xxxxxxxxxxxxxxxx, 2 imei xxxxxxxxxxxxxxxx, cu cartelele „ Orange ” cu inscripția xxxxxxxxxxxxxxxx și „ Fantasy” cu inscripția xxxxxxxxxxxxxxxx, cu cartela flash cu inscripția „ 1 GB micro ”. În urma examinării telefoanelor mobile, ridicate de la Garizan L. și Dimov D., s-a constatat că la 22.12.2011, la orele 11:52, între Garizan L. și Dimov D. a avut loc o convorbire telefonică cu durata de 33 secunde, totodată Garizan l-a sunat lui Dimov anume de pe cartela Sim a companiei „Orange” cu nr. xxxxxxxx la numărul xxxxxxxx (vol. I f.d. 180-184), iar aceste circumstanțe, confirmă că în momentul primirii banilor de la Codjebaş L., inculpatul Garizan L. a vorbit prin telefon anume cu inculpatul Dimov D.

- cu toate că nu există o înregistrare audio a convorbirii telefonice între Dimov D. și Garizan L., care a avut loc la 22.12.2011, *probele indirecte duc la concluzia precum că, Garizan L. i-a comunicat lui Dimov D. anume despre vizita lui Codjebaş L. și că ultimul a adus banii.* Această concluzie este dedusă din faptul că, în înregistrarea video se vede cum Garizan L. aflându-se împreună cu Codjebaş L. în biroul de serviciu al postului de poliție din s. Copceac, vorbind la telefonul mobil s-a dat într-o parte (în coridor), și după o convorbire scurtă a luat banii de la Codjebaş L. Documentele care confirmă că inculpații Garizan L. și Dimov D., dețineau statutul de subiect special, adică erau colaboratori de poliție și aveau funcții de răspundere, au fost indicate în ordonanța de punere sub învinuire, inclusiv

obligațiile lor funcționale și caracteristicile de serviciu. De aceea, analizând circumstanțele în care au fost săvârșite faptele incriminate inculpaților, menționează procurorul că organul de urmărire penală și acuzarea au efectuat toate acțiunile procedurale posibile pentru administrarea probelor. Însă, instanța de judecată, apreciind acțiunile inculpaților, precum și probele administrate, la emiterea sentinței s-a bazat pe criterii subiective, și nu din punct de vedere al oportunității și pertinentei probelor, și în întregime al coroborării lor, precum și nu din punct de vedere al examinării lor multilaterale, totale și obiective;

- unica probă compatibilă cu acțiunile inculpaților Dimov D. și Garizan L. este înregistrarea audio a discuției, care a avut loc la 16.12.2011, între Dimov D. și Codjebaș L., precum și înregistrare video din 22.12.2011, când inculpatul Garizan L. în prezența martorului Codjebaș L. l-a sunat prin telefonul mobil pe Dimov D. Cu toate acestea, prima instanță nu a luat în considerație această probă, întrucât chipurile nu a fost prezentată expertiza fonoscopică pentru identificarea persoanei după glas și vorbire, precum și dacă există la înregistrările prezentate indiciu de montaj, fixare selectivă, efectuarea înregistrărilor;

- în sentință, instanța de judecată a menționat că apreciind aceste probe, instanța de judecată nu poate să le accepte ca probe admisibile, deoarece acuzarea nu a prezentat date veridice referitor la cine, când și în ce condiții a efectuat această înregistrare. Însă în conformitate cu pct. 14 din Regulamentul cu privire la Centrul Național de Expertize Judiciare de pe lângă Ministerul Justiției, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 1052 din 12.09.2006 (Monitorul Oficial nr. 150-152/1139, din 22.09.2006), în care se conține lista expertizelor judiciare și a cercetărilor tehnico-științifice, efectuate de către Centrul de Expertize Judiciare, acest tip de expertiză nu este inclus și numirea acestei expertize nu este necesară, deoarece martorul Codjebaș L., cât și însuși învinuitul Dimov D., în cadrul urmăririi penale au confirmat, că se întâlneau și au vorbit anume la 16.12.2011. Cu toate că, inculpatul Dimov D., în declarațiile sale a explicat caracterul și tema discuției, care a avut loc între el și Codjebaș L. la 16.12.2011, martorul Codjebaș L., fiind avertizat conform art. 312 din Cod penal, a explicat ce fel de discuție a avut loc între el și Dimov D., și pentru confirmarea declarațiilor sale a prezentat înregistrarea audio făcută de el, care a fost anexată la materialele dosarului penal. Declarațiile sale, martorul Codjebaș L. le-a confirmat și la efectuarea confruntării între el și Dimov D. la 25.12.2011;

- este eronată concluzia instanței de judecată că acțiunile lui Garizan L. reprezintă tentativă la infracțiunea de escrocherie, din motivul că atât în acțiunile inculpatului Garizan L., cât și în acțiunile inculpatului Dimov D., există elementele infracțiunii consumate, prevăzută de art. 190 alin. (2) lit. b), d) din Cod penal, și nu

este tentativa de faptă infracțională, deoarece inculpații și-au realizat intenția criminală, îndreptată spre obținerea ilicită a banilor prin înșelăciune;

- instanța de judecată, recunoscându-l vinovat pe Garizan L. în săvârșirea infracțiunii, neîntemeiat nu a aplicat în privința lui în conformitate cu art. 66 din Cod penal, pedeapsa complementară - retragerea gradului militar - locotenent de poliție.

3.2. Avocatul Igor Izvecov în numele inculpatului Garizan L., care a solicitat casarea hotărârii cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care Garizan L. să fie achitat, pe motiv că nu a săvârșit fapta incriminată.

În motivarea apelului a indicat că:

- vinovăția inculpatului Garizan L. în săvârșirea infracțiunii ce i se incriminează nu și-a găsit confirmarea, nefiind dovedită existența în fapta inculpatului Garizan L., a elementelor infracțiunii;

- măsurile de investigație operative s-au desfășurat în baza cererii scrise a lui Codjebaș L., care s-a adresat la Centrul pentru Combaterea Crimelor Economice și Corupției cu o plângere, în care a menționat, că solicită să fie trași la răspundere colaboratorii de poliție Ceadâr-Lunga Garizan L. și Dimov D., care extorcă de la el banii în mărime de 1000 de dolari SUA, pentru a nu înregistra în privința lui materialul, în urma căruia el poate fi tras la răspundere penală pentru furtul bovinelor, însă acuzarea nu a prezentat circumstanțele, și anume în ce constă înșelăciunea și abuzul de încredere, în legătura cu care inculpatului Garizan L., i-au fost transmiși banii. Motivarea acuzării precum că inculpatul prin înșelăciune, folosindu-și situația de serviciu, în mod repetat l-a chemat pe Codjebaș L. în biroul său de serviciu, precum și s-a întâlnit cu Codjebaș L. în alte locuri ale s. Copceac, expunea în adresa lui declarații precum că el are suspiciuni în complicitatea lui Codjebaș L. în săvârșirea sustragerii bunurilor de la locuitorii s. Copceac, o consideră inventată, or acuzarea nu a prezentat în cadrul anchetei judiciare nici o probă, care denotă aceste fapte. Astfel, din răspunsul la interpelarea nr. 11/2036 din 21.12.2011, întocmit de către ofițerul superior de urmărire penală a DGT „ Sud ” CCCEC căpitanul Boghean D. reiese că, pentru perioada de timp de pe 01.01.2010, până pe 01.07.2010 în procedura CRP Ceadâr-Lunga s-a aflat un singur material pe faptul furtului animalelor de la locuitorii s. Copceac și în baza acestui fapt a fost intentat un dosar, care a fost încetat pe motivul de împăcare a părților;

- din înregistrarea audio, cercetată în instanța de judecată, și anume compact disc „ maxell ” „CD-R”, 700 mb/80 up to 52x compact disc recordable”, care conține înregistrarea audio a discuției din 16.11.2011, chipurile între Codjebaș L. și Dimov D., nu rezultă că Dimov D. a cerut de la Codjebaș L. mijloacele bănești în mărime de 1000 dolari SUA. *Aceste fraze în genere lipsesc în înregistrarea audio.* În afară de acest fapt, acuzarea nu a prezentat expertiza fonoscopică privind identificarea

persoanei după glas și vorbire, precum și dacă există în înregistrările prezentate indicii de montaj, fixarea selectivă, efectuarea înregistrărilor;

- probele prezentate de acuzare sunt inadmisibile, deoarece acuzarea nu a prezentat fapte veridice referitor la cine, când și în ce condiții a efectuat această înregistrare;

- Din înregistrarea video cercetată în instanța de judecată, și anume compact-disc „maxell” „CD-R, 700 mb/80 up to 52x compact disc recordable”, care conține înregistrarea discuției din 22.12.2011 între Codjebaș L. și Garizan L., de asemenea nu rezultă, că Garizan L. a cerut de la Codjebaș L. mijloacele bănești în mărime de 1000 de dolari USA, precum și nu este văzut momentul transmiterii banilor. Din înregistrarea video cercetată în instanța de judecată din 22 decembrie 2011, ce se conține pe DVD-R rezultă că, în urma percheziției corporale în buzunarul din stânga a scurtei polițistului Garizan L., au fost ridicate zece bancnote cu valoare de 100 dolari. Apreciind aceste probe, avocatul a menționat că le consideră veridice și admisibile, în același timp însă, după criteriul referirii la fapta ce i se incriminează lui Garizan L., ele nu conțin careva informație probatoare. Astfel, reieșind din declarațiile martorilor Malacilî S., și Codjebaș I., care neagă existența amenințărilor din partea inculpatului Garizan L. în adresa lui Codjebaș L., alte probe nu au fost dobândite în cadrul anchetei judiciare, iar însuși faptul transmiterii și depistării la inculpat a banilor marcați nu constituie temei suficient pentru dovedirea existenței escrocheriei;

- colaboratorii Centrului pentru Combaterea Crimelor Economice și Corupției, primind cererea de la Codjebaș L., fără a efectua un control operativ suficient, au desfășurat măsuri operative. În dosar lipsesc probe precum că după adresarea lui Codjebaș L., organul care a efectuat măsurile operative de investigații, a avut temeiuri să-l bănuiască pe Garizan Leonid în primirea mitei;

- din răspunsul la interpelarea nr. 11/2036 din 21.12.2011, întocmit de către ofițerul superior de urmărire penală a DGT „Sud” CCCEC căpitanul Boghean D. reiese că, pentru perioada de timp de pe 01.01.2010 până pe 01.07.2010 în procedura CRP Ceadâr-Lunga s-a aflat un singur material pe faptul furtului animalelor de la locuitorii s. Copceac și în baza acestui fapt a fost intentat un dosar, care a fost încetat pe motivul de împăcare a părților. Însă, cu toate că argumentele indicate în plângerea lui Codjebaș L., nu s-au confirmat, CCCEC de fapt a inițiat efectuarea măsurilor operative de investigații cu participarea lui Codjebaș L., și aceste acțiuni ale colaboratorilor Centrului, avocatul le apreciază ca o provocare de extorcare a mitei în privința lui Garizan L., întrucât pe parcursul dezbaterilor judiciare Codjebaș L., s-a eschivat de la organele urmăririi penale și de la instanța de judecată, și nu s-a prezentat în fața instanței de judecată pentru confirmarea faptelor, expuse în actul de învinuire;

- acuzarea nu a dovedit latura obiectivă a escrocheriei, și anume *cauzarea prejudiciului proprietarului sau unui alt posesor legal*, or, Codjebaș L., nu a fost niciodată proprietarul acestor bani. Cu atât mai mult, în cadrul anchetei judiciare Codjebaș L. nu a fost recunoscut în calitate de partea vătămată. Astfel, acuzarea nu a putut demonstra cui i-a fost cauzat prejudiciul; lipsa urmărilor prejudiciabile, întrucât o condiție necesară a răspunderii penale este existența legăturii cauzale între acțiune (omisiune) și urmările prejudiciabile survenite.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 29 iunie 2015, apelurile declarate au fost admise, casată sentința în partea învinuirii lui Garizan Leonid în săvârșirea infracțiunii, prevăzută de art. 27, 190 alin. (2) lit. d) Cod penal și pronunțată o nouă hotărâre, prin care Garizan Leonid a fost achitat de sub învinuirea de săvârșire a infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, deoarece fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii incriminate.

4.1. Instanța de apel a motivat soluția de achitare prin faptul că, în acțiunile inculpaților lipsesc elementele înșelăciunii sau abuzului de încredere, deoarece, acestora le-a fost imputat că ei au cerut de la Codjebaș L. mijloace bănești în sumă de 1 000 dolari SUA pentru neîndeplinirea acțiunilor legate cu împuternicirile lor de serviciu, din motivul existenței suspiciunilor referitor la participarea lui Codjebaș L. la sustragerea bunurilor de la locuitorii s. Copceac. Din acest considerent, instanța de apel a conchis că lipsește latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 190 Cod penal, reîncadrarea acțiunilor fiind ilegală, care contravine circumstanțelor cauzei.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către acuzatorul de stat, care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei hotărâri de condamnare conform învinuirii înaintate argumentând că decizia instanței de apel este ilegală și nefondată, deoarece probele prezentate de acuzare cu certitudine dovedesc vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunii incriminate iar probele au fost apreciate eronat.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 16 februarie 2016, recursul declarat a fost admis, casată total decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

6.1. În argumentarea deciziei adoptate Colegiul lărgit a relevat că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor probelor prezentate de partea acuzării, care demonstrează vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunii incriminate, fapt ce echivalează cu nemotivarea hotărârii și nerezolvarea fondului cauzei (f.d. 119-121 vol. 3).

Colegiul penal lărgit a mai menționat că instanța de apel urmează să țină cont de faptul că, în speță, procurorul a recalificat acțiunile inculpaților Garizan L. și Dimov D., invocând că s-a stabilit că inculpații au pretins, acceptat, primit și extorcat 1 000 dolari SUA de la Codjebaș L., ce nu li se cuveneau, pentru acțiuni ce nu intrau în competența lor de serviciu, ei neavând în procedură dosare în privința

furturilor de bovine din s. Copceac și astfel de acțiuni, conform prevederilor pct.5.2 din Hotărârea Plenului CSJ nr. 11 din 22.12.2014 „Cu privire la aplicarea legislației referitoare la răspunderea penală pentru infracțiuni de corupție”, alcătuiesc elementele componenței de infracțiune – escrocheria, prevăzută de art. 190 Cod penal.

7. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de apel Comrat din 13 iunie 2018, apelurile declarate de către acuzatorul de stat și de către avocatul I. Izvecov în numele inculpatului Garizan Leonid au fost admise, casată parțial sentința în partea stabilirii pedepsei lui Garizan Leonid cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care lui Garizan Leonid recunoscut vinovat în baza art. 27-190 alin. (2) lit. d) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 700 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în cadrul MAI al RM pe un termen de 2 ani.

În conformitate cu prevederile art. 88 alin. (5) Cod penal, Garizan Leonid a fost eliberat de executarea pedepsei stabilite sub formă de amendă.

În rest, sentința a fost menținută.

8. În argumentarea hotărârii adoptate, instanța de apel a reținut că probele prezentate de acuzare și anume - declarațiile martorilor Malacilî S. și Codjebaș L., înregistrările audio a discuției din 22.12.2012, procesul-verbal de examinare a obiectelor din 04.01.2012, nu confirmă cu certitudine vinovăția lui Dimov D. în săvârșirea infracțiunii incriminate. Astfel, Colegiul judiciar a menționat că prin depozitiile martorului Malacilî S. se confirmă doar faptul că Dimov D. s-a întâlnit în fășia forestieră cu Codjebaș L. Referitor la înregistrările audio a discuției din 22.12.2012 instanța de apel a menționat că concluzia primei instanțe prin care această probă a fost respinsă este justă, pe motiv că acuzarea nu a prezentat probe care ar confirma când a fost efectuată această înregistrare, de către cine și în ce împrejurări. Mai mult, s-a mai menționat că acuzarea nu a prezentat probe care ar identifica persoana din această înregistrare după voce și ar confirma că vocea nr. 2 aparține lui Dimov D.

Instanța de apel a conchis că concluziile acuzatorului de stat prin care se indică că între inculpații Dimov D. și Garizan L. a avut loc o înțelegere prealabilă fapt care în viziunea procurorului se confirmă prin procesul-verbal de examinare a obiectelor din care rezultă că la 22.12.2011 aproximativ la 11.52 între aceștia a avut loc o discuție telefonică, sunt neîntemeiate, deoarece acest apel telefonic nu a fost interceptat, astfel nu este posibil de a se deduce concluzia că Dimov D. i-a dat indicații lui Garizan L. să primească banii de la Codjebaș L. sau că între inculpați ar fi avut loc o înțelegere prealabilă și că dâșii urmează să împartă acești bani între ei.

Argumentele invocate în apel de apărare, referitor la dezacordul cu sentința de condamnare pronunțată în privința lui Garizan L., Colegiul penal le-a respins ca

nefondate și analizând probele prezentate de acuzare a conchis că, instanța de fond just a apreciat circumstanțele de fapt și de drept, iar acțiunile lui Garizan L. corect au fost încadrate în baza art.27 - 190 alin. (2) lit. d) Cod penal.

9. Împotriva hotărârilor judecătorești pronunțate în speță a declarat recurs ordinar acuzatorul de stat, care invocând temeiul de drept prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acestora cu pronunțarea unei noi hotărâri de condamnare a inculpaților Dimov D. și Garizan L. în baza art. 190 alin. (2) lit. b), d) Cod penal cu stabilirea pedepsei lui Dimov D. sub formă de amendă în mărime de 750 unități convenționale și cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 2 ani, iar lui Garizan L. – amendă în mărime de 700 unități convenționale cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 2 ani, argumentând că instanțele de fond au dat o apreciere eronată probelor prezentate de acuzare, probe, care cu certitudine dovedesc vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunii incriminate

9.1. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, cu recurs ordinar a contestat-o inculpatul Garizan L., care invocând temeiurile de drept prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 5), 6), 8), 12) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia cu pronunțarea unei hotărâri de achitare pe motiv că nu a săvârșit fapta incriminată.

10. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 05 februarie 2019, recursurile declarate au fost admise, casată total decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei în Curtea de Apel Cahul.

10.1. În argumentarea deciziei adoptate Colegiul lărgit a relevat că instanța de apel, adoptând soluția de admitere a apelurilor și-a argumentat neclar și insuficient concluzia, iar partea motivată a deciziei este compusă doar din definiții teoretice preluate din literatura de specialitate, nefiind analizate elementele constitutive ale infracțiunii incriminate prevăzută de art. 190 alin. (2) lit. b), d) Cod penal (escrocheria) în coraport cu acțiunile lui Garizan L. și Dimov D., precum și cu probele care se conțin în actele cauzei.

Tot aici, instanța de recurs a reținut că, atât instanța de fond cât și cea de apel, în hotărârile adoptate nu s-au pronunțat asupra temeiniciei și legalității înaintării unei noi învinuiri, or, procurorul în ordonanțele de modificare a învinuirii din 17 octombrie 2012 nu a indicat care probe anume cercetate în cadrul cercetării judecătorești au condus la necesitatea modificării învinuirii formulate prin rechizitoriu.

Colegiul lărgit a menționat că reîncadrarea acțiunilor inculpaților din prevederile art. 324 alin. (2) lit. b), c) Cod penal - capitolul XV Infracțiuni contra buneii desfășurări a activității în sfera publică, în baza art. 190 alin. (2) lit. b) și d) Cod penal - capitolul VI al Codului Penal Infracțiuni contra patrimoniului, diferă complet de învinuirea adusă acestora la faza urmăririi penale și în așa situație de

fapt și de drept, urmează a fi dovedite alte circumstanțe, reieșind din prevederile art. 96 Cod de procedură penală:

-faptele referitoare la existența elementelor infracțiunii, precum și cauzele care înlătură caracterul penal al faptei;

-circumstanțele prevăzute de lege care atenuază sau agravează răspunderea penală a făptuitorului;

-caracterul și mărimea daunei cauzate prin infracțiune.

Totodată, Colegiul lărgit a notat că instanța de apel, menționând formal decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de justiție din 16.02.2016 nu a respectat prevederile art.436 Cod de procedură penală și nu s-a expus asupra indicațiilor directe ale instanței ierarhic superioare, nu a dat apreciere fiecărei probe separat, din punct de vedere a pertinentei, concludenței și utilității, iar cumulului de probe din punctul de vedere a coroborării acestora.

În afară de acestea, instanța de apel a menținut soluția de achitare în privința inculpatului Dimov D., în mod contradictoriu punând la baza soluției de condamnare a lui Garizan L., aceleași probe invocate de către acuzatorul de stat în susținerea învinuirii aduse în privința ambilor inculpați, dându-le o apreciere contrară în privința fiecăruia separat, fără a motiva o astfel de interpretare. De fapt, în privința lui Garizan L. depozițiile martorului Codjebaș L., ca și restul probelor prezentate de acuzare, instanța le-a recunoscut veridice, pertinente și utile, însă nu motivează din care motive aceleași probe nu le acceptă în privința inculpatului Dimov D.

11. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 ianuarie 2020, a fost respins ca nefondat apelul declarat de procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia – Caraivan Ruslan și admis apelul avocatului Igor Izvecov în interesele inculpatului, casată parțial sentința în privința lui Garizan Leonid și pronunțată o nouă hotărâre în această parte.

Garizan Leonid a fost achitat de sub învinuirea comiterii infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, din motivul lipsei în acțiunile acestuia a elementelor constitutive ale infracțiunii.

În rest, sentința a fost menținută.

11.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că, *potrivit rechizitoriului*, Garizan Leonid, *a fost învinuit* de faptul că, fiind numit prin ordinul Ministrului afacerilor interne al RM nr. 136 EF din 21 mai 2010, în funcția de ofițer sectorist operativ al postului de poliție din s. Copceac, CPR Ceadâr-Lunga, având titlul special-locotenent de poliție, activând în funcția indicată și fiind persoană cu funcție de răspundere, împuternicit în conformitate cu art.12,13 Legii nr.416 din 18.12.1990 „Cu privire la poliție”, ordinul MAI RM nr.200 din 10.06.2004, precum și atribuțiile sale de funcție în instituția de stat, cu anumite drepturi și obligații de

efectuare a atribuțiilor autorității publice în perioada iunie 2010 - decembrie 2011, urmărind intenția de obținere ilegală de la locuitorul s. Copceac, r-nul Ceadâr-Lunga, Codjebaș Leonid, a bunurilor sub formă de bani prin înșelăciune, folosindu-se de situația sa de serviciu, de multe ori chemându-l în biroul său de serviciu, precum și întâlnindu-se cu acesta în alte locuri din s. Copceac, exprimând în adresa ultimului afirmația privind existența bănuielilor privind faptul, că Codjebaș L. este implicat la sustragerea bunurilor de la alți locuitori ai s. Copceac, cu toate acestea creând aparența de existența la el a împuternicirilor și temeiurilor de a-l reține pe Codjebaș L. pentru comiterea infracțiunilor, solicita de la acesta mijloace bănești în sumă de 1 000 dolari SUA, pentru neefectuarea acțiunilor indicate, precum și posibilității, după obținerea banilor de la el, de soluționare a chestiunii date în beneficiul lui Codjebaș L.

Tot el, la data de 22 decembrie 2011, aproximativ în perioada orelor 11:00 – 12:00, aflându-se în s. Copceac, s-a întâlnit cu cet. Codjebaș L. unde amândoi au intrat în încăperea de serviciu al postului de poliție din s. Copceac, situat pe adresa: UTA Găgăuzia, s. Copceac, str. Lenin, 93, unde prin înșelăciune, a obținut de la Codjebaș L. bani în sumă de 1 000 dolari SUA, care conform cursului valutar al BNM la data comiterii faptei constituiau suma de 11 778 lei, însă nu a reușit să se folosească de acești banii, deoarece a fost reținut de colaboratorii Centrului pentru Combaterea Crimelor Economice și Corupției, cu banii obținuți de el.

La etapa urmăririi penale acțiunile lui Garizan Leonid, au fost calificate în baza art. 324 alin. (2) lit. b), c) din Cod penal.

Dimov Dmitri *este învinuit* de faptul că, fiind numit prin ordinul ministrului MAI nr. 287 EF din 30 septembrie 2005, în funcție de ofițer principal operativ de sector al postului de poliție (șef de post) din s. Copceac, CPR Ceadâr-Lunga, deținând gradul special de căpitan de poliție, activând în funcția indicată și fiind persoană cu funcție de răspundere, împuternicită în conformitate cu art. 12, 13 din Legea nr. 416 din 18.12.1990 „Cu privire la poliție”, ordinul MAI al RM nr. 200 din 10.06.2004, precum și obligațiile sale funcționale în instituția de stat, cu anumite drepturi și obligații pentru exercitarea funcțiilor de putere publică, în perioada din iunie 2010 până în decembrie 2011, acționând în comun și prin înțelegere prealabilă cu ofițerul operativ de sector al postului de poliție s. Copceac, CPR Ceadâr-Lunga, locotenentul de poliție Garizan L., care se subordonează conform relațiilor de serviciu, urmărind intenția de a primi ilegal bani de la locuitorul s. Copceac, r-nul Ceadâr-Lunga, Codjebaș L., prin înșelăciune, folosindu-se de situația de serviciu, în mod repetat invitându-l în biroul său de serviciu, precum și întâlnindu-se cu acesta în alte locuri ale s. Copceac, expunând în adresa ultimului suspiciuni privind participarea lui Codjebaș L. la săvârșirea sustragerii bunurilor de la locuitorii s. Copceac, totodată creând aparența că chipurile ei au careva împuterniciri și temeiuri

de a-l reține pe Codjebaș L. pentru săvârșirea infracțiunilor, au cerut de la ultimul mijloace bănești în mărime de 1 000 dolari SUA, sub pretextul că o să îndeplinească acțiunile indicate, precum și posibilitatea, după primirea de către ei a banilor, de a soluționa chestiunea dată în folosul lui Codjebaș L.

Tot el, la data de 22 decembrie 2011, împreună cu Garizan L., având intenția criminală comună, aproximativ între orele 11:00 și 12:00, Garizan L., aflându-se în s. Copceac, s-a întâlnit cu cetățeanul Codjebaș L. și ambii trecând în încăperea de serviciu a postului de poliție al s. Copceac, situat pe adresa UTA Găgăuzia, s. Copceac str. Lenin, 93, aflând, că Codjebaș a adus banii, l-a sunat pe telefonul mobil pe Dimov Dmitri.

În timpul discuției telefonice cu Garizan L., primind informația despre faptul că Codjebaș L. a adus banii, Dimov Dmitri conștientizând caracterul criminal al acțiunilor sale, în scopul atingerii intenției lor comune și criminale, a dat acordul și i-a dat indicație lui Garizan L. să primească de la Codjebaș L. banii care nu le aparțin, pe care ei urmau să-i împartă între ei.

După discuția telefonică, Garizan L., acționând conform rolului, care i-a fost atribuit în înțelegerea lor prealabilă, îndreptată spre primirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune, a primit de la Codjebaș L. banii în sumă de 1 000 dolari SUA, care conform cursului BNM la data săvârșirii faptei constituiau suma de 11 778 lei, prin urmare având intenția să împartă mijloacele bănești obținute între ei.

La etapa urmăririi penale acțiunile lui Dimov D., au fost calificate în baza art. 324 alin. (2) lit. b), c) din Cod penal.

În cadrul cercetării judecătorești, în baza ordonanței procurorului din data de 17 octombrie 2012 (vol. II, f.d. 94-99), *acțiunile lui Garizan Leonid și Dimov Dmitri, au fost reîncadrate în baza prevederilor art. 190 alin. (2) lit. b), d) din Cod penal, inculpaților fiindu-le înaintată o nouă învinuire după cum urmează:*

Astfel, în baza ordonanței de modificare a învinuirii din data de 17 octombrie 2012, Garizan Leonid, a fost învinuit de faptul că, fiind numit prin ordinul Ministrului Afacerilor Interne al RM nr. 136 EF din 21 mai 2010, în funcția de ofițer sectorist operativ al postului de poliție din s. Copceac, CPR Ceadâr-Lunga, având titlul special-locotenent de poliție, activând în funcția indicată și fiind persoană cu funcție de răspundere, împuternicit în conformitate cu art.12,13 Legii nr.416 din 18.12.1990 „Cu privire la poliție”, ordinul MAI RM nr.200 din 10.06.2004, precum și atribuțiile sale de funcție în instituția de stat, cu anumite drepturi și obligații de efectuare a atribuțiilor autorității publice în perioada iunie 2010 - decembrie 2011, acționând de comun acord și în baza înțelegerii prealabile cu șeful postului de poliție al s. Copceac, căpitan de poliție Dimov D., urmărind intenția de obținere ilegală de la locuitorul s. Copceac, r-nul Ceadâr-Lunga, Codjebaș L., a bunurilor sub formă de bani prin înșelăciune, folosindu-se de situația

sa de serviciu, de multe ori chemându-l în biroul său de serviciu, precum și întâlnindu-se cu acesta în alte locuri din s. Copceac, exprimând în adresa ultimului afirmația privind existența bănuielilor privind faptul, că Codjebaș L. este implicat la sustragerea bunurilor de la alți locuitori ai s. Copceac, cu toate acestea creând aparența de existența la el a împuternicirilor și temeiurilor de a-l reține pe Codjebaș L. pentru comiterea infracțiunilor, au solicitat de la acesta mijloace bănești în sumă de 1 000 dolari SUA, pentru neefectuarea acțiunilor indicate, precum și posibilității, după obținerea banilor de la el, de soluționare a chestiunii date în beneficiul lui Codjebaș L.

Realizând cu Dimov D. intenția lor criminală comună, Garizan L., la data de 22 decembrie 2011, aproximativ în perioada orelor 11:00 – 12:00, aflându-se în s. Copceac, s-a întâlnit cu cet. Codjebaș L. unde amândoi au intrat în încăperea de serviciu al postului de poliție din s. Copceac, situat pe adresa: UTA Găgăuzia, s. Copceac, str. Lenin, 93, unde, aflând că Codjebaș a adus banii, apelând de pe telefonul mobil pe Dimov D. și în timpul convorbirii i-a comunicat ultimului despre acest fapt, după ce, conștientizând caracterul criminal al acțiunilor sale, în scopul atingerii intenției lor criminale comune, îndreptată spre obținere ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune, acționând potrivit rolului care i-a fost atribuit în înțelegerea lor criminală, a primit de la Codjebaș L. bani în sumă de 1 000 dolari SUA, care conform cursului valutar al BNM la data comiterii faptei constituiau suma de 11 778 lei, având în consecință intenția de a împarte mijloacele bănești obținute cu Dimov D. (vol. II, f.d. 97-98).

În baza ordonanței de modificare a învinuirii din data de 17 octombrie 2012, Dimov Dmitri, a fost învinuit de faptul că, fiind numit prin ordinul Ministrului Afacerilor Interne nr. 287 EF din 30 septembrie 2005, în funcție de ofițer principal operativ de sector al postului de poliție (șef de post) din s. Copceac, CPR Ceadâr-Lunga, deținând gradul special de căpitan de poliție, activând în funcția indicată și fiind persoană cu funcție de răspundere, împuternicită în conformitate cu art.12, 13 din Legea nr.416 din 18.12.1990 „Cu privire la poliție”, ordinul MAI al RM nr.200 din 10.06.2004, precum și obligațiile sale funcționale în instituția de stat, cu anumite drepturi și obligații pentru exercitarea funcțiilor de putere publică, în perioada din iunie 2010 până în decembrie 2011, acționând în comun și prin înțelegere prealabilă cu ofițerul operativ de sector al postului de poliție s. Copceac, CPR Ceadâr-Lunga, locotenentul de poliție Garizan L., care i se subordonează conform relațiilor de serviciu, urmărind intenția de a primi ilegal bani de la locuitorul s. Copceac, r-nul Ceadâr-Lunga, Codjebaș L., prin înșelăciune, folosindu-se de situația de serviciu, în mod repetat invitându-l în biroul său de serviciu, precum și întâlnindu-se cu acesta în alte locuri ale s. Copceac, expunând în adresa ultimului suspiciuni privind participarea lui Codjebaș L. la săvârșirea sustragerii bunurilor de la locuitorii s.

Copceac, totodată creând aparența că chipurile ei au careva împuterniciri și temeuri de a-l reține pe Codjebaș L. pentru săvârșirea infracțiunilor, au cerut de la ultimul mijloace bănești în mărime de 1 000 dolari SUA, sub pretextul că nu o să îndeplinească acțiunile indicate, precum și posibilitatea, după primirea de către ei a banilor, de a soluționa chestiunea dată în folosul lui Codjebaș L..

Realizând cu Garizan L. intenția lor criminală comună, la data de 22 decembrie 2011, aproximativ între orele 11:00 și 12:00, Garizan L., aflându-se în s. Copceac, s-a întâlnit cu cetățeanul Codjebaș L. și ambii trecând în încăperea de serviciu a postului de poliție al s. Copceac, situat pe adresa UTA Găgăuzia, s. Copceac str. Lenin, 93, aflând, că Codjebaș L. a adus banii, l-a sunat pe telefonul mobil pe Dimov D.

În timpul discuției telefonice cu Garizan L., primind informația despre faptul că Codjebaș L. a adus banii, Dimov D. conștientizând caracterul criminal al acțiunilor sale, în scopul atingerii intenției lor comune și criminale, a dat acordul și i-a dat indicație lui Garizan L. să primească de la Codjebaș L. banii care nu le aparțin, pe care ei urmau să-i împartă între ei.

După discuția telefonică, Garizan L., acționând conform rolului, care i-a fost atribuit în înțelegerea lor prealabilă, cu scopul de a-și atinge intențiile lor criminale, îndreptată spre primirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune, a primit de la Codjebaș L. banii în sumă de 1 000 dolari SUA, care conform cursului BNM la data săvârșirii faptei constituiau suma de 11 778 lei, prin urmare având intenția să împartă mijloacele bănești obținute între ei (vol. II, f.d. 94-95).

Ținând cont de faptul că, acțiunile inculpaților Garizan L. și Dimov D., au fost recalificate în ședința de judecată a instanței de fond, instanța de apel a conchis referitor la necesitatea de a se expune în primul rând în privința legalității și temeiniciei înaintării noii învinuiri, respectiv, în privința infracțiunii prevăzută de art. 190 alin. (2) lit. b), d) din Cod penal (escrocheria), or, în sentința instanței de fond nu s-a reținut nici o remarcă la acest capitol, prin prisma asigurării dreptului la apărare.

Astfel, instanța de apel a reținut că prin modificarea învinuirii în instanța de judecată, inculpaților Garizan L. și Dimov D., nu le-a fost agravată situația și nu s-a constatat lezarea în vreun oarecare mod a dreptului la apărare.

A notat instanța de apel că acuzatorul de stat în cadrul ședințelor instanței de apel, s-a limitat la prezentarea probelor acumulate în cadrul urmăririi penale și cercetate în ședința instanței de fond, fără a prezenta probe noi, care ar înlătura divergențele apărute în cadrul judecării cauzei și invocate de către apărare pe întreg parcursul procesului penal.

Prin urmare, analizând cumulul de probe enunțat mai sus din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității acestora, iar toate probele

în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, conform intimei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, instanța de apel a conchis că instanța de fond a dat o apreciere justă și corectă probelor administrate și prezentate de către părți, și întemeiat a ajuns la concluzia cu privire la lipsa în acțiunile inculpatului Dimov D., a elementelor infracțiunii prevăzută de art. 190 alin. (2) lit. b) și d) din Cod penal, întemeiat pronunțând o sentință de achitare în conformitate cu prevederile art. 390 alin. (1) pct. 3) din Cod de procedură penală, în privința inculpatului Dimov D.

Totodată, s-a reținut că instanța de fond în mod eronat a determinat circumstanțele de fapt și de drept, pronunțând o sentință de condamnare în privința inculpatului Garizan L., în rezultatul aprecierii necorespunzătoare a materialului probator administrat, fapt ce atrage necesitatea casării parțiale a sentinței primei instanței în partea condamnării inculpatului Garizan L., în baza art. 27, 190 alin. (2) lit. d) din Cod penal, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri potrivit modului stabilit, prin care Garizan L., urmează a fi achitat de învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. b) și d) din Cod penal, din motivul lipsei în acțiunile acestuia a elementelor constitutive ale infracțiunii.

A reținut instanța de apel că prima instanță prin aprecierea eronată a probelor administrate la materialele dosarului, *fără temei a constatat în acțiunile inculpatului Garizan Leonid, elementele constitutive ale infracțiunii prevăzută de art. 190 alin. (2) lit. b) și d) din Cod penal.*

În afară de acestea, instanța de apel a notat că instanța de fond a decis asupra soluției de achitare în privința inculpatului Dimov D., în mod contradictoriu punând la baza soluției de condamnare a lui Garizan L., aceleași probe invocate de către acuzatorul de stat în susținerea învinuirii aduse în privința ambilor inculpați, dându-le o apreciere contrară în privința fiecărui separat, fără o motivare temeinică și convingătoare a unei astfel de interpretări. De fapt, în privința inculpatului Dimov D., depozițiile martorului Codjebaș L., ca și restul probelor prezentate de acuzare, instanța de fond le apreciază într-o manieră critică și neconvingătoare, însă nu motivează suficient din care motive aceleași probe nu le acceptă în privința inculpatului Garizan L.

A reținut instanța de apel că, instanța de fond la pronunțarea sentinței de condamnare în privința inculpatului Garizan L., pe capătul de învinuire prevăzut de art. 190 alin. (2) lit. b) și d) din Cod penal, a încălcat normele de drept procedural prevăzute la art. 389 alin. (1), 385 alin. (1) pct. 1) - 4) și 394 alin. (1) pct.1) din Cod procedură penală, și anume, nu a constatat fapta săvârșită de către inculpatul Garizan L. care trebuie dedusă din circumstanțele de fapt constatate în ședința de judecată, reținând învinuirea adusă ultimului de către acuzatorul de stat, nefiind

soluționată chestiunea dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

Instanța de apel a constatat că, instanța de fond dispunând condamnarea inculpatului Garizan L., pe art. 27, 190 alin. (2) lit. d) din Cod penal, a pronunțat o sentință ilegală, neîntemeiată și nemotivată, a dat o apreciere unilaterală probelor prezentate și cercetate în cadrul ședinței judiciare, ignorând în totalitate un întreg ansamblu probant, care cu certitudine dovedesc nevinovăția acestuia și a lipsei elementelor constitutive ale infracțiunii.

Efectuând o analiză a probatoriului adus de către partea acuzării, instanța de apel a conchis că elementele constitutive ale infracțiunii incriminate inculpatului Garizan L., nu se regăsesc în baza probantă, adusă de către acuzator. Probe veridice și concludente care să confirme elementele constitutive ale escrocheriei în acțiunile inculpatului Garizan L., acuzatorul de stat nu a prezentat instanțelor de judecată iar în materialele cauzei acestea lipsesc cu desăvârșire.

Analizând conținutul laturii obiective a infracțiunii de escrocherie imputată în culpa inculpatului Garizan L., în coraport cu acțiunile incriminate acestuia precum și cu probele care se conțin în materialele dosarului penal, instanța de apel a conchis că, instanța de fond neîntemeiat l-a recunoscut pe inculpatul Garizan L., vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 27, 190 alin. (2) lit. d) din Cod penal, or, din ansamblul de probe cercetat și analizat în instanța de apel, s-a constatat că acuzarea prin ordonanța de modificare a învinuirii în ședința de judecată, nu a demonstrat sub nicio formă prezența laturii obiective în acțiunile inculpatului, respectiv, nu a demonstrat în afara oricărui dubiu rezonabil în ce constă înșelăciunea și abuzul de încredere în fapta inculpatului indicată în ordonanța de modificare a învinuirii în ședința de judecată din data de 17 octombrie 2012.

În acest sens, instanța de apel a menționat că, acuzarea nu a prezentat circumstanțele, și anume în ce constă înșelăciunea și abuzul de încredere, în legătură cu care inculpatului Garizan L., i-au fost transmiși banii. Or, motivarea acuzării precum că inculpatul prin înșelăciune, folosindu-se de situația de serviciu, în mod repetat l-a chemat pe Codjebaș L. în biroul său de serviciu, precum și s-a întâlnit cu Codjebaș L. în alte locuri ale s. Copceac, expunea în adresa lui declarații precum că el are suspiciuni în complicitatea lui Codjebaș L. în săvârșirea sustragerii bunurilor de la locuitorii s. Copceac, instanța de apel a considerat-o pur formală, deoarece acuzarea nu a prezentat în cadrul anchetei judiciare nici o probă, care denotă aceste fapte.

Totodată, alegațiile acuzării precum că Garizan L. expunea în adresa lui Codjebaș L., declarații precum că el are suspiciuni în complicitatea lui în săvârșirea

sustragerii bunurilor de la locuitorii s. Copceac, contravin răspunsului la interpelarea nr. 11/2036 din 21.12.2011, întocmit de către ofițerul superior de urmărire penală a DGT „Sud” CCCEC căpitanul Boghean D., din care reiese că, pentru perioada de timp de pe 01.01.2010 până pe 01.07.2010 în procedura CRP Ceadâr-Lunga s-a aflat un singur material pe faptul furtului animalelor de la locuitorii s. Copceac și în baza acestui fapt a fost intentat un dosar, care a fost încetat pe motivul de împăcare a părților (vol. I, f.d. 21).

Instanța de apel a menționat că, probele aduse de acuzare în susținerea învinuirii atât a inculpatului Garizan L. cât și a inculpatului Dimov D., nu pot fi puse la baza unei sentințe de condamnare, or, aceste probe nu au nicio legătură din punct de vedere a învinuirii inculpatului Garizan L., de comiterea infracțiunii de escrocherie. Însăși plângerea scrisă de către Codjebaș L., adresată Centrului pentru Combaterea Crimelor Economice și Corupției, instanța de apel a apreciat-o într-o manieră critică și prudentă, or, în ședința instanței de apel, martorul Codjebaș Ivan, a declarat că Codjebaș L. îi este frate și în privința acestuia nu s-a întâmplat nimic în anul 2011. A menționat martorul că *ține minte cum a fost înscenată luarea de mită în privința a doi colaboratori de poliție*. A menționat martorul că declarațiile acestuia de la etapa urmăririi penale se deosebesc de cele relatate astăzi, deoarece atunci dorea să le însceneze cel întâmplat lui Garizan L. și Dimov D., iar acum spune adevărul, așa cum a fost în realitate. Fratele său are doar 3 clase terminate, nu poate scrie și citește pe litere. La Centrul Anticorupție a mers fratele acestuia împreună cu cunoscutul care l-a sfătuit să se adreseze la Centru, ulterior s-a alăturat și el de ei. A menționat că persoana care i-a sfătuit să se adreseze la Centrul Anticorupție avea rolul de traducător și sfătuitor pentru fratele său, iar toate cererile le-a scris el, deoarece Codjebaș L. nu poate scrie și nici nu se poate folosi de un calculator sau să înregistreze ceva, deoarece el abia cu greu se folosea de telefonul mobil

În pofida faptului că în ședința instanței de apel nu a fost posibilă audierea martorului Codjebaș L., întrucât nu este cunoscut locul aflării acestuia, instanța de apel a apreciat declarațiile date de către martorul Codjebaș Ivan ca fiind unele veridice și care demonstrează contrariul învinuirii aduse inculpaților.

Or, martorul Codjebaș Ivan, atât în ședința instanței de fond cât și în cea de apel a declarat că fratele acestuia, Codjebaș L., a înaintat plângerea respectivă Centrului pentru Combaterea Crimelor Economice și Corupției, doar pentru a scăpa într-un fel de inculpați care i-au propus ultimului de a lucra ca informator pentru aceștia, și a-i anunța despre persoanele care vor comite infracțiuni în satul lor.

Cu referire la argumentele procurorului expuse în cererea de apel precum că, în cadrul anchetei judiciare au fost cercetate un șir de alte probe, precum documentele privind efectuarea măsurilor pentru reținerea lui Garizan L. și Dimov

D. în flagrant, înregistrări audio și video, corpuri delictive, care imparțial descoperă evenimentele infracțiunii cercetate, și care de fapt vorbesc în locul lui Codjebaș L. și totodată, îi demaschează pe inculpați în săvârșirea infracțiunii incriminate, instanța de apel asupra netemeinicii lor, deoarece procesul – verbal privind înzestrarea cu tehnică specială, procesul – verbal privind marcarea și examinarea bancnotelor, procesul – verbal privind confirmarea rezultatelor interceptării convorbirilor cu ajutorul metodelor și mijloacelor tehnice moderne, procesul – verbal privind efectuarea percheziției corporale în privința lui Garizan L., rezultatul expertizei complexe criminalistice, chimice nu dispun de putere probantă în cauza dată din punctul de vedere al învinuirii înaintate inculpatului Garizan L.

În acest sens, instanța de apel nu a negat faptul că, în urma percheziției corporale în privința inculpatului Garizan L., au fost depistate bancnote marcate cu o substanță fluorescentă, precum și nu neagă nici rezultatul expertizei complexe criminalistice, chimice, cu toate acestea, respectivele probe în coroborare cu alte circumstanțe de fapt constatate de către instanța de apel, nu dovedesc incontestabil elementele constitutive ale infracțiunii de escrocherie în învinuirea înaintată inculpatului Garizan L.

Mai mult ca atât, instanța de apel a menționat că, calificarea unei infracțiuni potrivit semnelor obiective ale escrocheriei, presupune prezența obligatorie a unei părți vătămate, care să fi fost înșelată de către presupusul infractor, sau să abuzeze de încrederea acesteia, precum și existența nemijlocită a unui prejudiciu material efectiv, cauzat părții vătămate, însă la caz, acuzarea nu a dovedit latura obiectivă a escrocheriei, și anume cauzarea prejudiciului proprietarului sau unui alt posesor legal.

Or, Codjebaș L., nu a fost niciodată proprietarul legal a celor 1000 de dolari SUA, iar în cadrul urmăririi penale și cercetării cauzei, Codjebaș L. nu a fost recunoscut în calitate de partea vătămată. La materialele cauzei penale a fost anexată ordonanța procurorului de modificare a învinuirii în ședința de judecată, în privința inculpaților în baza art. 190 alin. (22) lit. b), d) din Cod penal (vol.II, f.d. 94-99). Însă, Codjebaș L. de la care se presupune că inculpații ar fi solicitat mijloace bănești, nu a fost recunoscut în calitate de victimă sau în calitate de parte vătămată în învinuirea adusă inculpaților de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. b), d) din Cod penal, ultimul având în prezenta cauză doar calitatea de martor în proces.

Pe cale de consecință, instanța de apel a conchis că, nu a fost constatat faptul cauzării unui prejudiciu material efectiv suportat de către partea vătămată în urma acțiunilor presupuse ilicite ale inculpaților, ceea ce constituie latura obiectivă a escrocheriei - urmările prejudiciabile sub forma prejudiciului patrimonial efectiv; legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

Cu referire la solicitarea acuzării în apelul declarat, privind casarea sentinței și în partea achitării inculpatului Dimov D., instanța de apel a reținut asupra netemeinicii apelului în sensul dat.

Astfel, instanța de apel a notat că proba invocată de acuzatorul de stat - înregistrarea audio a discuției care a avut loc la data de 16.12.2011, între Dimov D. și Codjebaș L. ca fiind unica probă compatibilă de complicitate în acțiunile inculpaților precum și înregistrarea video din 22.12.2011, când inculpatul Garizan L., în prezența martorului Codjebaș L. l-a sunat pe telefonul mobil pe Dimov D. să-l anunțe despre faptul că, Codjebaș L. a adus banii, nu pot fi reținute. Or, acestea nu au fost cercetate în ședința instanței de apel, nefiind înaintat nici un demers în sensul dat.

Totodată, instanța de apel a notat că, potrivit procesului – verbal de cercetare a obiectului din 09 ianuarie 2012 (vol. I, f.d. 19), și anume a compact discul-ui „ maxell CD-R, 700 mb /80 min, up to 52x, compact disc recordable ”, care conține înregistrarea audio a discuției din data de 16 decembrie 2011, a presupusei convorbiri dintre Codjebaș L. și inculpatul Dimov D., și căreia i s-a dat citire în instanța de apel, nu rezultă în mod cert că inculpatul Dimov D., ar fi cerut de la Codjebaș L. mijloace bănești în mărime de 1000 de dolari SUA, aceste fraze lipsind cu desăvârșire în procesul – verbal .

Mai mult ca atât, Colegiul judiciar a considerat necesar de a puncta și faptul că, potrivit procesului – verbal de cercetare a obiectului din data de 09.01.2012, care conține înregistrarea audio a discuției din data de 16.12.2011, a presupusei convorbiri dintre Codjebaș L. și inculpatul Dimov D., însăși procurorul în apelul declarat a menționat despre faptul că discuția a avut loc în limba găgăuză iar înregistrarea audio a fost efectuată cu ajutorul telefonului mobil, conținutul căruia se audiază cu greu, iar în procesul traducerii respectivei înregistrări din limba găgăuză în limba rusă, organul de urmărire penală a menționat expres în procesul – verbal de cercetare a obiectului faptul că, vocea – I este asemănătoare cu cea a cet. Codjebaș L., iar vocea – II este asemănătoare a cet. Dimov D.

Astfel, Colegiul judiciar a conchis că concluziile organului de urmărire penală cu privire la faptul că, discuția din data de 16 decembrie 2011 este purtată dintre Codjebaș L. și inculpatul Dimov D., poartă un caracter absolut prezumtiv, *acest fapt fiind indirect recunoscut de însăși organul de urmărire penală, care menționează că vocile ar fi asemănătoare, fără a fi prezentate dovezi certe și concrete care să demonstreze această concluzie a organului de urmărire penală.*

Totodată, instanța de apel a menționat că, potrivit procesului – verbal de confruntare dintre Dimov D. și Codjebaș L., inculpatul a negat ca ar fi avut o astfel de conversație cu Codjebaș L., în același timp inculpatul nu a negat că s-ar fi întâlnit cu Codjebaș L. în biroul său (f.d. 171, vol. I), iar instanța de fond a dat o apreciere

corectă acestei înregistrări audio, neadmițând-o în calitate de probă, deoarece partea acuzării nu a putut demonstra prin probe veridice când, de către cine și în ce condiții a fost efectuată această înregistrare audio.

Mai mult de atât, Colegiul judiciar a notat că acuzarea nu a prezentat nici o expertiză fonoscopică pentru identificarea persoanei după glas și vorbire, precum și dacă există la înregistrarea audio prezentată indicii de montaj, fixare selectivă, care să confirme în afară oricărui dubiu rezonabil că, vocea a II-a este vocea inculpatului Dimov D., iar cu referire la argumentele acuzatorului de stat precum că, în conformitate cu pct. 14 din Regulamentul cu privire la Centrul Național de Expertize Judiciare de pe lângă Ministerul Justiției, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 1052 din 12.09.2006 (Monitorul Oficial nr. 150-152/1139, din 22.09.2006), în care se conține lista expertizelor judiciare și a cercetărilor tehnico-științifice, efectuate de către Centrul de Expertize Judiciare, acest tip de expertiză nu este inclus și, în afară de aceasta, consideră procurorul că numirea acestei expertize nu este necesară, or, aceste motive invocate de către procuror nu-l eliberează în nici un caz de obligația de a demonstra pe cale legală și în cadrul unui proces echitabil cu respectarea tuturor garanțiilor procesuale, învinuirea adusă inculpatului în săvârșirea unei anumite infracțiuni.

Colegiul judiciar a respins și alegațiile procurorului precum că răspunsurile la aceste întrebări au fost obținute de la alte surse de probe și anume cu ajutorul probelor indirecte, or, deși în privința inculpatului Dimov D., procurorul în susținerea învinuirii se referă cu preponderență asupra probelor indirecte, care prevalează în coraport cu cele directe, or, din înlănțuirea lor logică nu rezultă o concluzie univocă referitoare la vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, astfel, înregistrarea audio a discuției din data de 16 decembrie 2011, a presupusei convorbiri dintre Codjebaș L. și inculpatul Dimov D., nu poate fi considerată una veridică și care să confirme cu certitudine o stare de fapt concretă.

Instanța de apel a notat că drept dovadă a unei înțelegeri prealabile între inculpații Dimov D. și Garizan L., de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. b), d) din Cod penal, procurorul a invocat în apelul declarat că, în urma examinării telefoanelor mobile ridicate de la Garizan L. și Dimov D., s-a constatat că la 22.12.2011, la orele 11:52, între inculpați a avut loc o convorbire telefonică cu durata de 33 secunde, însă instanța de apel a apreciat aceste alegații absolut declarative or, proba indicată nu poate fi admisă în nici un caz, și nu servește drept dovadă certă a vinovăției inculpatului Dimov D. deoarece, după cum recunoaște însuși procurorul, la materialele cauzei lipsește înregistrarea discuției telefonice, din care s-ar putea trage concluzia certă a faptului că, Dimov D. i-a dat indicații lui Garizan L., să ia banii de la Codjebaș L., sau că între inculpați a existat o înțelegere prealabilă și că cu respectivele mijloace bănești, ultimii ar fi avut intenția de a le

împărți, alegațiile procurorului cu privire la conținutul discuției și motivarea poziției sale privind existența unei înțelegeri criminale prealabile între inculpați, nu este altceva decât o presupunere, o părere strict subiectivă și interpretativă a procurorului, care nu a fost confirmată prin niciun mijloc legal de probă.

Cu referire la alegațiile procurorului precum că vina inculpatului Dimov D. se confirmă și prin declarațiile martorilor Malacilî S. și Codjebaș L., Colegiul judiciar a reținut că declarațiile martorului Malacilî S. nu au nici o forță probatorie, or, martorul indicat a declarat doar faptul întâlnirii inculpatului Dimov D. cu Codjebaș L. în masivul. La fel, nici declarațiile martorului Codjebaș L. nu au fost apreciate drept probe concludente, incompatibile cu probele cercetate și circumstanțele de fapt, la care se referă învinuirea înaintată inculpatului Dimov D.

Astfel, Colegiul judiciar a conchis că, instanța de fond în conformitate cu art. 390 Cod de procedură penală, corect și legal a emis în privința lui Dimov D. o sentință de achitare, iar argumentele procurorului expuse în cererea de apel, poartă un caracter prezumtiv și neconcret.

12. Împotriva deciziei instanței de apel, recurs ordinar declară procurorul, care invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia și remiterea cauzei penale la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecători, pe motiv că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

În motivarea recursului, procurorul menționează că raționamentele instanței de apel, precum că în acțiunile inculpaților Garizan L. și Dimov D., lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. b) și d) din Cod penal, sunt neîntemeiate.

Astfel, recurentul a indicat că prin „înșelăciune” se înțelege, după caz: 1) dezinformarea conștientă a victimei, care constă în prezentarea vădit falsă a realității (înșelăciunea activă); 2) trecerea sub tăcere a realității, când sunt ascunse faptele și circumstanțele care trebuie comunicate în cazul săvârșirii cu bună-credință și în conformitate cu legea tranzacției patrimoniale (înșelăciune pasivă).

Consideră recurentul că este neîntemeiată concluzia instanței de apel precum că *acuzarea nu a prezentat circumstanțele, și anume în ce constă înșelăciunea și abuzul de încredere, în legătură cu care inculpatului i-au fost transmiși banii și că prin răspunsul la interpelarea nr. 11/2036 din 21.12.2011, rezultă că pentru perioada de timp de pe 01.01.2010 până pe 01.07.2010 în procedura CPR Ceadîr Lunga s-a aflat un singur material pe faptul furtului animalelor de la locuitorii s. Copceac și în baza acestui fapt a fost intentat un dosar, care a fost încetat pe motivul de împăcare a părților*, or, anume prin acest răspuns se demonstrează că inculpații nu dețineau materiale privind existența bănuielilor privind faptul, că

Codjebaş L. este implicat în sustragerea bunurilor de la alţi locuitori ai s. Copceac, intenţia inculpaţilor de la bun început fiind îndreptată spre dobândirea mijloacelor băneşti, prin înşelăciune.

Opinează recurentul că este neîntemeiată şi concluzia instanţei de apel că *din declaraţiile martorului Codjebaş Ivan rezultă indubitabil imaginea reală a stării de fapt pe marginea cauzei penale date, care absolut nu coincide cu învinuirea adusă , or, martorul Codjebaş Ivan, cert a declarat că cele imputate inculpaţilor, în realitate nu au avut loc, totul fiind o înscenare din partea fratelui său, Codjebaş L., care a dorit ca prin acest fapt să se răzbune pe colaboratorii poliţiei Garizan L. şi Dimov D., ca urmare a presiunii exercitate de aceştia în privinţa sa, pentru ca ultimul să lucreze pentru ei la descoperirea infracţiunilor din s. Copceac, or aceste declaraţii urmau a fi apreciate critic de instanţa de apel, deoarece au fost date cu scopul de a evita tragerea inculpaţilor la răspundere penală, urmând a fi luate în consideraţie şi apreciate ca fiind veridice declaraţiile date la urmărirea penală unde acesta a declarat că „fratele Codjebaş L. i-a comunicat că colaboratorii de poliţie Garizan L. şi Dimov D., au extorcat 1000 dolari SUA, pentru a nu fi tras la răspundere penală cu privire la furtul animalelor, infracţiune cu care nu are nici o legătură”.*

Nu este de acord recurentul nici cu concluzia instanţei de apel că *la calificarea unei infracţiuni potrivit semnelor obiective ale escrocheriei, presupune prezenţa obligatorie a unei părţi vătămate, care să fi fost înşelată de către presupusul infractor, sau să abuzeze de încrederea acesteia, precum şi existenţa nemijlocită a unui prejudiciu, respectiv nu a fost demonstrată latura obiectivă a escrocheriei, şi anume cauzarea prejudiciului proprietarului sau unui alt posesor legal. În cazul dat, Colegiul judiciar releva că Codjebaş L., nu a fost niciodată proprietarul legal a celor 1000 dolari SUA. Cu atât mai mult, în cadrul urmării penale şi cercetării cauzei, Codjebaş L. nu a fost recunoscut în calitate de parte vătămată, or potrivit prevederilor art. 59 alin. (1) Cod de procedură penală, partea vătămată este considerată persoana fizică sau juridică căreia i s-a cauzat prin infracţiune un prejudiciu moral, fizic sau material, recunoscută în această calitate, conform legii, cu acordul victimei. Minorul, căruia i s-a cauzat prejudiciu prin infracţiune, va fi considerat parte vătămată fără acordul său.*

Respectiv, Codjebaş L. pe cauza respectivă nu a avut calitatea de parte vătămată, deoarece mijloacele băneşti în sumă de 1000 dolari SUA nu aparţin lui, dar au fost transmise acestuia pentru efectuarea acţiunilor procesuale în vederea descoperirii activităţii infracţionale a persoanelor în cauză şi în materialele cauzei penale lipseşte acordul lui Codjebaş L. privind recunoaşterea lui în calitate de parte vătămată.

Astfel, recurentul opinează că lipsa părții vătămate, nu duce automat și la lipsa componenței de infracțiune, constatându-se cu certitudine că inculpații prin înșelăciune, au dobândit mijloacele bănești ce nu i se cuvin.

Recurentul consideră că instanța de apel nu a ținut cont în deplină măsură și neîntemeiat a apreciat critic probele aduse în sprijinul învinuirii, înaintate lui Dimov D. de comitere a infracțiunii de înșelăciune și neîntemeiat a dat o apreciere critică unicei probe compatibile de complicitate în acțiunile inculpaților Dimov D. și Garizan L. - înregistrarea audio a discuției, care a avut loc la data de 16 decembrie 2011, între Dimov D. și Codjebaș L., precum și înregistrarea video din 22.12.2011, când inculpatul în prezența martorului l-a sunat pe telefonul mobil pe Dimov D. să-l anunțe despre faptul că, Codjebaș L. a adus banii.

Or, potrivit procesului verbal de cercetare a obiectului din 09.01.2012 și anume a compact disc-ului „Maxell CD – R, 700 mb/80 min., up to 52x compact disc recordable” care a fost ascultat în ședința instanței de fond și cu toate că conținutul discuției se audia cu greu, deoarece înregistrarea a fost realizată la telefonul mobil, totuși din traducerea efectuată din conținutul discuției *se aude, că discuția are loc între Codjebaș L. și Dimov D.*, în cadrul căreia este vorba inclusiv despre bani, unde Codjebaș L., spune, că el nu are de unde să ia banii, și așteaptă ca aceștia să fie transferați din Turcia, din ce rezultă că alegația instanței de apel că frazele prin care inculpatul ar fi cerut bani de la Codjebaș L., lipsesc cu desăvârșire, este una neobiectivă și contrară conținutului discuției.

Recurentul menționează că este neîntemeiată și concluzia instanței de apel, precum că: *partea acuzării nu a prezentat vreo expertiză fonoscopică pentru identificarea persoanei după glas și vorbire, precum și dacă există la înregistrarea audio prezentată indicii de montaj, fixare selectivă, care să confirme în afară oricărui dubiu rezonabil că, vocea a II-a este vocea inculpatului Dimov D.* -or numirea acestei expertize nu este necesară, deoarece martorul Codjebaș L., cât și însuși învinuitul Dimov D., în cadrul urmăririi penale au confirmat, că se întâlneau și au vorbit anume pe data de 16.12.2011. Necătând la faptul că inculpatul Dimov D., în declarațiile sale, a lămurit (interpretat) caracterul și tema discuției, care a avut loc între el și Codjebaș L. pe data de 16.12.2011, martorul Codjebaș L., fiind avertizat conform art.312 din Cod penal, a explicat conținutul discuției, care a avut loc între el și Dimov D., și pentru confirmarea declarațiilor sale a prezentat înregistrarea audio făcută de el, care a fost anexată la materialele dosarului penal. Declarațiile sale, martorul Codjebaș L. le-a confirmat și la efectuarea confruntării între el și Dimov D. pe data de 25.12.2011.

Astfel, consideră că nu există necesitatea numirii expertizei în scopul identificării izvorului de sunet de pe discul CD-R, cu înregistrarea discuției din 16.12.2011 și constatarea apartenenței uneia dintre voci anume învinuitului Dimov

D., deoarece răspunsurile la aceste întrebări au fost obținute de la alte surse de probe în cauza penală.

În viziunea recurentului instanța de apel nu a dat aprecierea cuvenită, apreciind critic, argumentele procurorului expuse în cererea de apel precum că, în urma examinării telefoanelor mobile, ridicate de la Garizan L. și Dimov D., s-a constatat că pe data de 22 decembrie 2011, la ora 11:52, între inculpați a avut loc o convorbire telefonică cu durata de 33 secunde.

Or, aceste circumstanțe, confirmă că în momentul primirii banilor de la Codjebaș L., inculpatul Garizan L. a vorbit prin intermediul telefonului său mobil anume cu inculpatul Dimov D..

În concluzie, recurentul conchide că, ansamblul de probe expuse, permit acuzării se afirme, că vinovăția inculpatului Dimov D. a fost dovedită pe deplin, deoarece probele prezentate de către acuzare sunt consecutive, nu conțin careva contradicții esențiale și se completează reciproc.

13. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în baza materialelor din dosar, Colegiul penal în unanimitate decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.*

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnatului.*

Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Raportând aceste prevederi la speța examinată, Colegiul penal evidențiază că procurorul în recursul declarat invocă drept temei de casare prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, și anume că *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și că instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței*, însă Colegiul consideră că acest temei nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, în acest sens menționând următoarele.

Recurentul în recursul său indică eroarea prevăzută de art. 427 Cod de procedură penală, dar de fapt expune dezacordul cu aprecierea probelor de către

instanțele de fond și de apel, probe care în viziunea sa confirmă vinovăția inculpaților.

Potrivit art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, *instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și oricăror probe noi prezentate instanței de apel.*

Alin. (4) și (5) ale aceleiași norme prevăd că, *în vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor și instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.*

Conform cerințelor art. 414 Cod de procedură penală, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

Prevederile art. 415 alin. (2¹) Cod de procedură penală statuează că, judecând apelul declarat împotriva sentinței de achitare, instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărâre de condamnare fără audierea învinutului prezent, precum și a martorilor acuzării solicitați de părți. Martorii acuzării se audiază din nou în cazul în care declarațiile lor constituie o mărturie acuzatorie, susceptibilă să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea inculpatului.

Colegiul reține că, instanța de apel judecând cauza și verificând probele cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării lor, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, ajungând la concluzia corectă cu privire la nevinovăția lui Garizan L. și a lui Dimov D. de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. b), d) Cod penal.

Astfel, din conținutul hotărârilor instanței de fond și instanței de apel, rezultă că instanțele de fond corect au constatat că în acțiunile inculpatului Dimov D. lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal și că instanța de apel corect a casat sentința în partea ce ține de condamnarea inculpatului Garizan L. și a pronunțat o nouă hotărâre prin care a constatat lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. b), d) Cod penal în acțiunile inculpatului Garizan L., ulterior motivând concluzia de nevinovăție a inculpaților prin cumulul de probe administrate în cauză, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de către recurent, solicitarea recurentului privind casarea hotărârii instanței de apel, neavând suport probatoriu, contravine probelor administrate în cauză.

În baza principiului contradictorialității în procesul penal, principiu unanim recunoscut și susținut de jurisprudența Curții Europene pentru Drepturile Omului, sarcina probațiunii în ședințele de judecată în prima instanță și în instanța de apel îi revine acuzatorului de stat, deoarece funcția acuzării este pusă pe seama procurorului. Curtea Europeană pentru Drepturile Omului, în hotărârea *Capean contra Belgiei din 13 ianuarie 2005*, a constatat că, în domeniul penal, problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punctul de vedere al articolului 6 §2 și e obligatoriu, *inter alia*, ca sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării.

Nerespectarea jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului și încălcarea prevederilor art. 24 și art. 26 Cod de procedură penală al Republicii Moldova, care îl obligă pe acuzatorul de stat, după o hotărâre de achitare pronunțată de prima instanță, să prezinte în ședința de judecată anumite probe în susținerea acuzațiilor penale aduse inculpatului, urmează să fie apreciată ca nesusținere a acuzațiilor penale în privința inculpatului în cadrul examinării apelului declarat împotriva sentinței de achitare, ceea ce lezează dreptul inculpatului la un proces echitabil, drept garantat de art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Generalizând cele expuse, Colegiul conchide în mod convingător, că acuzarea în susținerea învinuirii nu a îndeplinit cerințele legii vis-a-vis de prezentarea probelor, ce ar servi temei pentru condamnarea lui Garizan L. și Dimov D., neținând cont de faptul că prima instanță a pronunțat o hotărâre de achitare în privința inculpatului Dimov D., în ședința instanței de apel nu a prezentat probe noi care ar dovedi vinovăția ultimului, ca de altfel și recursul declarat fiind unul formal cu invocarea probelor ce aparent indică la vinovăția ultimilor.

Colegiul penal la efectuarea unei analize mai detaliate a elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. b), c) din Cod penal și anume sub aspectul laturii obiective, în coraport cu acțiunile incriminate inculpaților Garizan L. și Dimov D., precum și cu probele care se conțin în materialele dosarului penal, reține că, latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 190 din Cod penal, are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă constând din două acțiuni: a) acțiunea principală, care constă în dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, adică sustragerea lor; b) acțiunea sau inacțiunea adiacentă, care constă, în mod alternativ, în înșelăciune sau abuz de încredere; **2) urmările prejudiciabile sub forma prejudiciului patrimonial efectiv**; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

Prevederile art. 58 alin. (1) Cod de procedură penală statuează că, se consideră victimă orice persoană fizică sau juridică căreia, prin infracțiune, i-au fost aduse daune morale, fizice sau materiale. Victima are un interes în cadrul procesului penal și este interesată în rezultatele acestuia.

Iar potrivit prevederilor art. 59 alin. (1) Cod de procedură penală, parte vătămată este considerată persoana fizică sau juridică căreia i s-a cauzat prin infracțiune un prejudiciu moral, fizic sau material, recunoscută în această calitate, conform legii, cu acordul victimei.

În această ordine de idei, Colegiul reține că, potrivit învinuirii înaintate inculpaților prin ordonanța din 17 octombrie 2012, nu s-au stabilit în urma acțiunilor inculpaților careva urmări prejudiciabile sub forma prejudiciului patrimonial efectiv, în acest sens chiar și recurentul indicând că lui Codjebaș L. nu i-a fost cauzat prejudiciu patrimonial, deoarece banii nu-i aparțineau acestuia.

Mai mult ca atât, din materialele cauzei penale, rezultă că Codjebaș L. are doar calitatea de martor, nefiind recunoscut în calitate de victimă conform prevederilor art. 58 Cod de procedură penală și nici calitatea de parte vătămată, conform prevederilor art. 59 Cod de procedură penală.

În acest context, cu referire la argumentul recurentului, precum că, doar la cerere, persoana poate fi recunoscută în calitate de parte vătămată, Colegiul penal notează că, Codjebaș L. nu a fost recunoscut nici în calitate de victimă – calitate care se atribuie până la recunoașterea în calitate de parte vătămată la constatarea cauzării unei daune morale, fizice sau materiale. Or, legea procesual penală, prevede că partea vătămată se recunoaște în această calitate *cu acordul victimei*.

Pe cale de consecință, în lipsa urmărilor prejudiciabile sub forma prejudiciului patrimonial efectiv, la caz, se conchide că nu este întrunită latura obiectivă a infracțiunii de escrocherie, iar soluția instanței de apel de achitare a inculpatului Garizan L. și de menținere a soluției de achitare a inculpatului Dimov D., pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, este una corectă și motivată corespunzător.

Urmează de evidențiat și faptul că martorul Codjebaș Ivan, fiind audiat sub jurământ și prevenit de survenirea răspunderii penale conform art. 312 Cod penal pentru prezentarea, cu bună-știință, a declarației mincinoase (f.d. 42-44, vol. II, 123-124, vol. V), a declarat atât în ședința primei instanțe cât și în ședința instanței de apel că, luarea de mită în privința inculpaților a fost înscenată, iar fratele său Codjebaș L. a scris la indicația ultimului plângerea adresată Centrului Anticorupție.

După ce procurorul a dat citire declarațiilor martorului Codjebaș Ivan, de la urmărirea penală, acesta a concretizat că, declarațiile date atunci se deosebesc de cele relatate în ședințele instanțelor de fond, deoarece atunci dorea să însceneze cele întâmplare lui Garizan L. și Dimov D., însă în ședința de judecată spune adevărul și descrie faptele cum au fost în realitate.

Colegiul reține că, deși recurentul indică asupra faptului că instanțele inferioare urmau să pună la baza soluției lor, declarațiile date de Codjebaș Ivan în cadrul urmăririi penale, acesta nu a prezentat instanței de judecată probe care să indice

asupra faptului că anume în ședința de judecată martorul respectiv a dat declarații neveridice, având în vedere că fusese prevenit pentru survenirea răspunderii penale conform art. 312 Cod penal, pentru prezentarea, cu bună-știință, a declarației mincinoase.

Subsidiar, se reține că, depunând apel și recursuri în repetate rânduri, acuzatorul nu a întreprins nici o măsură în vederea prezentării de noi probe și circumstanțe susceptibile să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea inculpaților, limitându-se de fiecare dată la aceleași probe și argumente.

Conform prevederilor art. 8 Cod de procedură penală, persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu-i va fi dovedită, într-un proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanțiile necesare apărării sale, și nu va fi constatată printr-o hotărâre judecătorească de condamnare definitivă. Nimeni nu este obligat să-și dovedească nevinovăția. Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuितului, învinuitului, inculpatului.

Conform prevederilor art. 389 Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată. Sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri.

Aprecierea probelor ține de examinarea cauzei în fapt și în drept fie în instanța de fond sau în instanța de apel, iar dezacordul unei părți în acest sens nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare, mai mult ca atât, temeiul invocat nu se încadrează în cele prevăzute de alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

Mai mult ca atât, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei, în alt sens decât cel pe care îl propune acuzatorul de stat este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanțele inferioare. În cazul în care instanțele și-au motivat decizia, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua

motivele jurisdicției acestor instanțe.

Art. 6 din CEDO impune în special, în sarcina „instanței”, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora. Deși este adevărat că obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Având în vedere considerentele expuse și raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul penal concluzionează că la judecarea cauzei în ordine de apel instanța de apel a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar recursul declarat de către procuror este inadmisibil.

14. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de Circumscripție Cahul, Tomița Mihail, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 23 ianuarie 2020, în cauza penală privindu-i pe Garizan Leonid Xxxxxx și Dimov Dmitri Xxxxxx, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 07 august 2020.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecător

Catan Liliana

Judecător

Ghervas Maria